

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 299. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992358133232/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Ihr Männer all, Pilaster dieser alten Burg,
Genossen, Tapfre! die umkränzt mein Ritterthum,
Dess Glorie wir oft neu gefärbt mit hoher Lust
In unsers kühnen Herzens eignem heissem Blut —
Die alte Ehr' in tiefer Brust, der lichte Ruhm,
Dem festen Aug in Nacht der einzig helle Punkt,
So folgten Einem Stern wir all vereint im Bund;
Der Bund ist nun zerschlagen durch den heissen Fiuch,
Der mich im Strudel fortreisst fremd' und eigner Schuld. —
Mich zwingt, von hier zu eilen, ein geheimer Ruf,
Nach fernem Orten muss ich in drei Tagen, muss
Ein gross Geschäft vollenden, und die Frist ist kurz.

o. s. v. Burg, Lust, Muth, Schutz, Kund, Brust, Furcht, und, Rubras, thun, Bund, uns. — Man har ligesaa megen Fornøjelse deraf, naar man faar Halvrimene alene, som naar man faar hele Resten med. Da *Alarcos* blev opført i Weimar, og man brød ud i en stormende Latter, rejste Goethe sig op fra sin Plads i Parkettet og raadte med tordnende Stemme: «Man lache nicht!», og samtidig gav han Politiet et Vink om, at Enhver der lo, skulde smides ud. Vi Andre, som læser *Alarcos*, er glade, at der Ingen er, som kan kaste os ud.

Aarsagen, hvorfor Romantikerne nu underkaster sig al denne metriske Tvang, er let at finde. De mange kolde, tvungne Versformer ligger selvfølgelig bekvemt for den, der med ydre metrisk Virtuositet forener fuldstændig Mangel paa metrisk Oplinder-Evne. Men Sonetterne, Terzinerne og Ottaverimene skjuler kun daarligt Indholdets Formløshed. Naar Taagen er saa tyk, at man kan skære i den med en Kniv, saa skærer Romantikeren den i 14 Stykker og kalder den en Sonet.

I de frie Versformer naer Formløsheden og Prosaen et Højdepunkt. Hvad skal man f. Eks. sige til disse Vers af Tiecks *Romerrefse*:

Langt bag os ligger Rom,
Ogsaa min Ven er alvorlig,
der vender hjem til Tyskland med mig,
og af alle Livsens Kræfter
har fordybet sig i ny og gammel Kunst,
den ædle Rumohr,
hvis Venskub jeg i mangen ufrisk Stund
skylder Trøst og Opmuntring.

Hertil har Romantikernes bekendte radikale Kritiker, Arnold Ruge, i sin Tid føjet følgende Tillæg: